

Kostel Nanebevstoupení Páně ve Srubech zdá se vypadá opravený, bližší ohledání však přece jen odhalilo několik míst opadané omítky.

Zvonice vedle kostela sv. Martina v Zámorsku pochází z 18. století. Zub času mírně zapracoval, na obou objektech lze nalézt opadanou omítku.

Slatina – kostel sv. Petra a Pavla

Na protilehlém návrší, asi 2 km od Srubů, je zdá se vidět kostel sv. Petra a Pavla. Cesta k němu vede kolem říčky Slatinka, která protéká obcí Slatina, první zmíněné už v roce 1292. Jednoduchý kostel s hranolovou věží vyrostl na místě původního románského kostela ze 13. století, ale během doby prošel četnými přestavbami. Omítka je z velké části opadaná a kostel by si určitě zasloužil nový kabát.

Dobříkov – dřevěný podkarpatský kostelík

Obec, poprvé připomínaná v roce 1356, má jednu nepřehlédnutelnou dominantu: dřevěný kostelík z Podkarpatské Rusi. Původně řeckokatolický kostelík Všem Svatých, zapsaný na seznamu nemovitých kulturních památek, byl v roce 1669 postaven ve vesnici Velká Kopaň na Podkarpatské Rusi.

Kostel má za sebou vícero prodejí a přesunů, Dobříkov jej zakoupil v roce 1930 a poté zrekonstruoval. Jde o lidovou sakrální dřevěnou stavbu krytou dvojhřebenovou sedlovou střechou s jehlancovitou věží, která je sroubená z ručně štípaných

Zrekonstruovaný dřevěný kostelík v Dobříkově i celá obec působí velice příjemným upraveným dojmem.

a dotesávaných dubových kmenů, v byzantsko-gotickém slohu.

Zámorsk – kostel sv. Martina

Také tato půvabná obec, o níž se poprvé píše v roce 1349, leží na březích říčky, tentokrát Loučné. Historické pamětihodnosti vesnice tvoří na návrší postavený barokní zámek a kostel sv. Martina se samostatnou zvonici s hranolovitou věží, zakončenou barokní cibulovou bání. Objekt vznikl v letech 1781 – 1782 na původních základech gotického chrámu. Jedná se o jednoduchou obdélníkovou stavbu s užším polokruhově uzavřeným presbytářem a sakristií. Západní zdobené

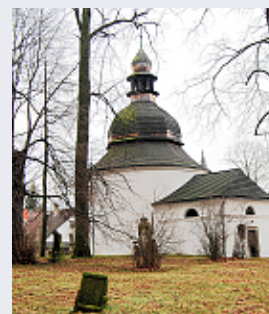

Od kostela sv. Petra a Pavla ve Slatině je překrásný výhled nejen na Vysoké Mýto, ale i na široké okolí.

Pověst

O VZNIKU ROTUNDY SV. KATEŘINY

Předci obyvatel České Třebové zatoužili po kostelíčku. I zjevila se sv. Kateřina se zástěrou plnou kamení a vysypala je na místě, kde dnes objekt stojí. Třebovští si ale umanuli stavět jinde, leč marně. Co ve dne zbudovali, to noc zhatila. Jiná pověst praví, že kaple měla být ve Skuhrově, Boží zásah však materiál vrátil na kopec nad Českou Třebovou. Nakonec obyvatelstvo seznalo, že se vůli patronky stavby podrobí. Dvě hlavy, o něž se opírají zadní konce klenbových žeber, představují prý stavitele a dobrodince, kteří se o stavbu přičinili nejvíce. Též se povídá, že od kostelíka vede výšinou tajná chodba, ukrývající zlatý zvon.

Poklad ale hlídá velký černý pes s ohnivými očima. O chodbu už usilovalo mnoho pokušitelů, byť skálou vylámali dlouhou štolu, nic zatím nenašli.

Dodejme, že poprvé se o rotundu píše v pergamenové listině ze 6. ledna 1335. Od té doby byla sv. Kateřina několikrát přestavována, poslední obnovou prošla na konci 90. let 20. století.

průčelí je členěno pilastry a lemováno volutami.

Zámorsk uzavírá dnešní putování po bývalém okrese Ústí nad Orlicí. Sakrální stavby zde nejsou tak zdevastované, nicméně ještě se do tohoto regionu v budoucnu vrátíme, a to do pohraničí – do okolí města Králupy. ■

Příště nás čeká Kladensko.

ALEXANDRA M. VIDEMANNOVÁ

Foto: autorka